

ਸੰਗੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

5:1, 2 ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਪਹਿਲੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦਾ ਬਾਕੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਭਾਗ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ: ਵਿਧਵਾਵਾਂ (5:3-16), ਐਲਡਰਾਂ (5:17-22, 24, 25), ਗੁਲਾਮਾਂ (6:1, 2), ਅਤੇ ਧਨਵਾਨਾਂ (6:6-10, 17-19) ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੂਹਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਐਲਡਰ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਇਸਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਖਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ (5:1, 2)

'ਕਿਸੇ ਬੁੱਢੇ ਨੂੰ ਨਾ ਝਿੜਕੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗਰ ਸਮਝਾਵੀਂ ਅਤੇ ਜੁਆਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰਾਵਾਂ ਵਾਂਗਰ। ਅਤੇ ਬੁੱਢੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਵਾਂਗਰ ਅਤੇ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਨਾਲ ਭੈਣਾਂ ਵਾਂਗਰ ਸਮਝਾਵੀਂ।

ਆਇਤਾਂ 1, 2. ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਗੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਦਰ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰ। ਅਧਿਆਇ 5 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ: **ਕਿਸੇ ਬੁੱਢੇ ਨੂੰ ਨਾ ਝਿੜਕੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗਰ ਸਮਝਾਵੀਂ ਅਤੇ ਜੁਆਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰਾਵਾਂ ਵਾਂਗਰ। ਅਤੇ ਬੁੱਢੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਵਾਂਗਰ ਅਤੇ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਨਾਲ ਭੈਣਾਂ ਵਾਂਗਰ ਸਮਝਾਵੀਂ।**

ਵਾਕ "ਕਿਸੇ ਬੁੱਢੇ" *πρεσβύτερος* (*ਪ੍ਰੈਸਬੁਟੇਰੋਸ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਈ ਵਾਰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਬੁੱਢੇ ਹੋਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਦੂਸਰੇ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਣ ਦਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੂੰ "ਝਿੜਕ[ਣਾ]" ਇੱਕ ਗਲਤ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਵਾਕ "ਝਿੜਕੀਂ" ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ, *ἐπιπλήσσω* (*ਏਪੀਪਲੇਸੋ*, ਅਸਲ ਵਿਚ, "ਵਾਰ ਕਰਨਾ") ਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ *ἐπι* (*ਏਪੀ*, "ਉੱਪਰ" ਜਾਂ "ਤੇ") ਅਤੇ *πλήσσω* (*ਪਲੇਸੋ*, "ਵਾਰ ਕਰਨਾ") ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਤਰੀਕ" (*παρακαλέω*, *ਪੈਰਾਕਲੇਓ*) ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਦਿਆਲੂਤ ਨਾਲ, ਨਿਰਾਲੇ ਵਿਚ ਨਿਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

“ਜੁਆਨਾ” νεός (ਨੀਓਸ, “ਨਵੇਂ” ਜਾਂ “ਜਵਾਨ”) ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੁਆਨ ਪੁਰਖ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀਨ ਸਨ (ਵੇਖੋ 4:12)। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ” ਵਿਚ ਮੰਨਦਾ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ “ਬੁੱਢੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ” (πρεσβυτέρας, ਪ੍ਰੈਸਬੁਟੇਰਸ, ਪ੍ਰੈਸਬੁਟੇਰੇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਵਚਨ ਇਸਤਰੀਲਿੰਗ ਰੂਪ) ਨੂੰ ਉਹ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਸਤਰੀਆਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਲਈ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 16:13)।

ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ “ਮੁਟਿਆਰਾਂ” (ਨੀਓਸ ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ ਇਸਤਰੀ ਲਿੰਗ) ਦੇ ਨਾਲ “ਭੈਣਾਂ ਵਾਂਗਰ” ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਨੌਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਣ (ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਭੈਣ ਹੋਵੇ)। ਆਇਤ 2 ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੂਚੀਬੱਧ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਜਵਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਸੰਵੇਦਸ਼ੀਲ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਮੁਟਿਆਰ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਚਿਤ ਗੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸ਼ਬਦ “ਆਦਰ” ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬੁੱਢੇ ਜਾਂ ਜਵਾਨ ਹੋਣ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਦਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਸੀ।

ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ (5:3-16)

“ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ” (5:3-8)

ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਹਨ ਆਦਰ ਕਰੀਂ। “ਪਰ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਬਾਲਕ ਅਥਵਾ ਪੋਤਰੇ ਦੇਹਤਰੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਧਰਮ ਕਮਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕ ਅਦਾ ਕਰਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਇਹੋ ਪਰਵਾਨ ਹੈ। ਜਿਹੜੀ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਇਕੱਲੀ ਕਾਰੀ ਹੈ ਉਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਆਸ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।^੧ ਪਰ ਜਿਹੜੀ ਗੁਲਛੱਰੇ ਉਡਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਜੀਉਂਦੀ ਹੀ ਮੇਈ ਹੋਈ ਹੈ।^੨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਭੀ ਹੁਕਮ ਕਰ ਭਈ ਉਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ।^੩ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣਿਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਲਈ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਤਰੱਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਚਾ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੇਪਰਤੀਤੇ ਨਾਲੋਂ ਭੀ ਬੁਰਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 3. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਕਿਹਾ (5:3, 5, 16)। ਇੱਕ “ਵਿਧਵਾ” (χήρα, ਚੇਰਾ) “ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਤੀ ਮਰ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,”^੩ ਪਰ “ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾ” ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸੱਚ ਮੁੱਚ” (ὄντως, ਆਨਟੋਜ਼) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਅਸਲ

ਵਿਚ, ਸੱਚ ਮੁੱਚ⁴ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸੀ: ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ (5:4, 5, 8)।

ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ, ਦਿਆਲੂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ, ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਸਤਰੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮਹੱਈਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਰੋਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਉਹ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ: ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ, ਕਾਫੀ ਸਾਰਾ ਦਾਜ, ਜਾਂ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। 5:3-8 ਵਿਚ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਵੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ (5:5, 6)। ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੱਚੀ ਭਗਤ ਹੈ।

ਜੇ “ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ” ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਡੀ ਕੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। “ਆਦਰ” τιμάω (ਟਿਮਾਓ)⁵, ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਣਾ”⁶ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ – ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ⁷ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਐਲਡਰ “ਦੂਠੇ ਆਦਰ ਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝੋ ਜਾਣਾ” ਵਿਚ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਸ਼ਾਮਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ (5:17, 18)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ “ਆਦਰ” (ਕੂਚ 20:12) ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁੱਢੇ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ (ਮੱਤੀ 15:4, 5)। ਪਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ “ਆਦਰ” ਹੈ। ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 4. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇ: ਪਰ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਬਾਲਕ ਅਥਵਾ ਪੋਤਰੇ ਦੋਹਰੇ⁸ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ⁹ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਧਰਮ ਕਮਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ¹⁰ ਦਾ ਹੱਕ ਅਦਾ ਕਰਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਇਹੋ ਪਰਵਾਨ ਹੈ। “ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ” (εὐσεβείᾱ, ਯੂਸਬੋਓ) ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ “ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਹਿਰਾ ਸਨਮਾਨ ਵਿਖਾਓ,” ਜਿਸ ਵਿਚ “ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ”¹¹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਭੋਜਨ, ਕੱਪੜਾ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, “ਸੱਚੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਘਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।”

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬੁੱਢੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਣ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਜੋ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਸਭ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮੋੜ ਕੇ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ।” ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਗਰਮ ਰੱਖਿਆ, ਸਾਡੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਰਜਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ

ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੁੱਢੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਰੀਏ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ, “ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ ਚੰਗੇ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?” ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇਹ ਹੈ “ਫਿਰ ਦੂਸਰੇ ਕਾਰਣ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ: ‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਇਹੋ ਪਰਵਾਨ ਹੈ।’” “ਪਰਵਾਨ” *ἀπόδεκτος* (*ਆਪੋਡੇਕਟੋਸ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ “ਸੁੰਦਰ” ਅਤੇ “ਸਵਾਗਤ”¹² ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2:3)। ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੀ ਨਹੀਂ; ਸਗੋਂ ਇਹ ਧਾਰਮਿਕ ਫਰਜ਼ ਵੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 5. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ “ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾ” ਜਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਇਸਤਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ: **ਜਿਹੜੀ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਇਕੱਲੀ ਕਾਰੀ ਹੈ ਉਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਆਸ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ।** ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਰਸਵਾਨ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਇਸਤਰੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਸ ਨੇ **ਉਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਆਸ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ¹³ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।** ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ ਰਾਤ ਦਿਨ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 2:37) – ਅਰਥਾਤ, “ਨਿੱਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ” (1 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:17)।

ਆਇਤ 6. ਇਹ ਧਰਮੀ ਇਸਤਰੀ 5:6 ਦੀ ਸੰਸਾਰਿਕ ਇਸਤਰੀ ਤੋਂ ਇਕਦਮ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ, ਸੰਸਾਰਿਕ ਇਸਤਰੀ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿਚ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ **ਗੁਲਛੱਰੇ ਉਡਾਉਂਦੀ ਹੈ।**¹⁴ ਇਹ ਸ਼ਬਦ *σπαταλάω* (*ਸਪਾਟਾਲਾਓ*) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ “ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸੀ, ਐਸੋ-ਇਸ਼ਰਤ”¹⁵ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। *ਸਪਾਟਾਲਾਓ* ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੋਰ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 16:49 ਦੇ ਸਪਟੁਜਿੰਟ (ਯੂਨਾਨੀ) ਸੰਸਕਰਣ ਵਿਚ, ਜੋ ਸਦੇਮ ਅਤੇ ਅਮੂਰਾਹ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ 5:5 ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਮੀਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ ਜੋ ਸਵੈ-ਭੋਗ ਵਿਲਾਸ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਦੇ ਹਨ।

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਇਸਤਰੀ **ਜੀਉਂਦੀ ਹੀ ਮੋਈ ਹੋਈ ਹੈ।** “ਮੋਈ ਹੋਈ ਹੈ” *ὄνισκω* (*ਓਨਿਸਕੋ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:1)। ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਜੀਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਮੁਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:18)।¹⁶ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ: (1) ਉਹ ਐਸੋ-ਆਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਹਨ, ਅਤੇ (2) ਉਸ ਦੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਬਜਾਇ ਖੁਦ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 7. ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ “ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਣ” ਲਈ ਕਿਹਾ (4:11)।¹⁷ ਇੱਥੇ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਭੀ ਹੁਕਮ ਕਰ।** ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ, “ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ” ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ **ਭਈ ਓਹ** [ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇਵੇਂ ਹੀ] ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ।

ਆਇਤ 8. ਇਹ ਭਾਗ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ¹⁸ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਹਨ: ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣਿਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਹੀ ਤਰੱਕਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੇਪਰਤੀਤ ਨਾਲੋਂ ਭੀ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਵਾਕ “ਕੋਈ ਆਪਣਿਆਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। NCV ਵਿਚ “ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ।” ਚਾਚੀਆਂ, ਚਾਚਿਆਂ, ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਪਰ, “ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ” ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ “ਉਸ ਦੇ [ਆਪਣੇ] ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ,” ਅਰਥਾਤ, ਉਸ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ¹⁹ ਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਪਹਿਲਾਂ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਭੋਜਨ, ਕੱਪੜੇ, ਅਤੇ ਆਸਰੇ ਤੋਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਉਦਾਸੀਨ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਸਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ, ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਆਦਿ।

ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਹੜਾ “ਆਪਣਿਆਂ ਲਈ ... ਉਹ ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋਇਆ!” “ਨਿਹਚਾ” ਸਿੱਖਿਆ²⁰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਇਆ ਅੰਗ ਹੈ। “ਬੇਮੁਖ” ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ਬਦ ἀρνηόμενος (ਅਰਨਿਓਮਾਈ, “ਤਿਆਗ ਦੇਣਾ, ਛੱਡ ਦੇਣਾ”)²¹ ਤੋਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ “ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ” ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅੰਗ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰ।”²² ਦੂਜਾ, ਉਹ “ਨਿਹਚਾ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ” ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ “ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਸਕ੍ਰਿਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ”²³ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:13; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:14; 2:15)।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ: ਉਹ “ਬੇਪਰਤੀਤ ਨਾਲੋਂ ਭੀ ਬੁਰਾ ਹੈ।” “ਬੇਪਰਤੀਤ” (ἀπιστος, ਅਪਿਸਟੋਸ) ਇੱਕ ਅਲਫਾ (α, ਅ) ਦੇ ਨਾਲ “ਪਰਤੀਤ ਵਾਲੇ” (πιστός, ਪਿਸਟੋਸ) ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੇਪਰਤੀਤੀਆਂ (ਗ਼ੈਰ-ਮਸੀਹੀਆਂ) ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਪਿਆਂ ਸਮੇਤ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਕੋਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਇੱਕ ਬੇਪਰਤੀਤ” ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਸਤਰ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਸੀ (KJV)।

“ਸੂਚੀ ਵਿਚ” ਵਿਧਵਾਵਾਂ (5:9, 10)

ਉਹੋ ਵਿਧਵਾ ਲਿਖੀ ਜਾਵੇ ਜਿਹ ਦੀ ਉਮਰ ਸੱਠਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।¹⁰ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ੁਭ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਨੇਕਨਾਮ ਹੋਵੇ ਅਰਥਾਤ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਪਰਿਆਂ ਦੀ ਆਗਤ ਭਾਗਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਧੋਤਾ ਹੋਵੇ,

ਦੁਖੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।

ਆਇਤਾਂ 9, 10. ਇਹ ਭਾਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ: **ਉਹੋ ਵਿਧਵਾ ਲਿਖੀ ਜਾਵੇ।** ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਭਰਮਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ “ਲਿਖੀ” ਗਈ ਸੂਚੀ ਹਰ ਉਸ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਆਮ ਸੂਚੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਅਫ਼ਸੂਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪਰ, ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਆਇਤ 9 ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ “ਜਿਹ ਦੀ ਉਮਰ ਸੱਠਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ।” ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਬੇਸਹਾਰਾ (“ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ”) ਸਨ? ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ।²⁴ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ “ਸਹੂ” ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ (5:12), ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਹੁੰ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਸੀ (5:11, 12)। ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੇ ਜੋ “ਸੱਚ ਮੁੱਚ” ਲੋੜਵੰਦ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਹਨ।

ਕਈ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ 5:9-16 ਵਿਚ “ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ” ਅਸਲ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਕੀ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਅਫ਼ਸੂਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਤੇ, ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ. ਡਬਲਿਯੂ. ਰੇਬਰਟਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜਿਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪੈਲੂਸ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ – ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸੀ – ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣੀ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:17)।²⁵

ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ 5:9-16 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਵੀ ਪਾਠ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਭ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਆਇਤ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਾਂਗੇ।

“ਲਿਖੀ ਜਾਵੇ” *καταλέγω* (ਕੇਟਾਲੇਗੋ) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ “ਚੁਣੇ ਜਾਣ” ਜਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ “ਦਾਖਲੇ”²⁶ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ (ਕਲੀਸੀਆ) ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ (ਰਸੂਲਾਂ 2:36-38, 41, 47; 5:14)। ਪਰ, ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਸ ਉਮਰ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਹੋਏ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। NIV ਦਾ ਵਾਕ “ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ” ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ²⁷ ਦੇ ਨਾਲ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੈਨ ਆਰ. ਡਬਲਿਯੂ. ਸਟੈਟ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ “ਇਹ ਸੂਚੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ

ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ।²⁸

“ਸੂਚੀ ਵਿਚ” ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ। ਪਹਿਲਾ ਉਮਰ ਸੀ: ਉਹ **ਸੱਠਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ**। “ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿਚ, ਜੀਵਨ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।²⁹ ਸੱਠ ਸਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਢਾਪੇ ਦੀ ਉਮਰ ਸੀ।

ਦੂਸਰੀ ਯੋਗਤਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਸੀ: **ਇੱਕੋ ਹੀ ਪਤੀ³⁰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇ**। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੀ (ਵੇਖੋ NIV; NEB)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਅਣਵਿਆਹੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇ (ਵੇਖੋ 5:11, 12)।

ਤੀਸਰੀ ਯੋਗਤਾ ਮਸੀਹੀ ਸੇਵਾ ਸੀ: **ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਭ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਨੇਕਨਾਮ ਹੋਵੇ**। ਜੇ ਅਸੀਂ ਗਲਤ ਨਾ ਹੋਈਏ ਤਾਂ “ਲਿਖੀ ਗਈ” ਸੂਚੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲਈ ਖਾਸ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਘਰ, ਕਲੀਸੀਆ, ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਸਨਮਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।³¹ ਪੌਲਸ ਦੀਆਂ “ਸੁਭ ਕਰਮਾਂ” ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸੇਵਕਾਈਆਂ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ “ਦੇਖਭਾਲ” ਜਾਂ “ਮਦਦ” ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਸ ਦੇ ਚੰਗਾ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ **ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਹੋਵੇ** (τεκνοτροφῶ, ਟੈਕਨੋਟ੍ਰੋਫੀ³²) “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ”³³ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਬੱਚੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਮਰ ਗਏ ਸਨ; ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੇ **ਓਪਰਿਆਂ ਦੀ ਆਗਤ ਭਾਗਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ**। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਗੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦਾ ਜੋ ਸਫਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।³⁴

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹੀ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ **ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਧੋਤਾ ਹੋਵੇ**।³⁵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਪੈਰ ਧੋਣਾ ਸਫ਼ਾਈ ਦਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਦੇਵੇਂ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਸੈਂਡਲ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਧੂੜ ਤੇ ਮਲਬੇ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਗੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਸੀ; ਠੰਡਾ ਪਾਣੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 7:44)। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੈਰ ਧੋਣਾ ਨੈਕਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ” ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 13:3-17)।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਲਪੇਟਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਵਾ **ਹਰੇਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇ**। ਉਸ ਨੇ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:10)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ।

“ਪਰ ਮੁਟਿਆਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭੇ ਰੱਖ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਓਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਮਨਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਪੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।¹² ਅਤੇ ਓਹ ਦੋਸ਼ਣਾਂ ਠਹਿਰਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਹਚਾ ਤਿਆਗ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ¹³ ਨਾਲੇ ਓਹ ਘਰ ਘਰ ਫਿਰ ਕੇ ਆਲਸਣਾਂ ਬਣਨਾਂ ਸਿੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਰੀਆਂ ਆਲਸਣਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬੁੜ ਬੁੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਾਇਆਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਤ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜੇਗ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।¹⁴ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਮੁਟਿਆਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਵਿਆਹ ਕਰਨ, ਧੀਆਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਜਣਨ, ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦੇਣ।¹⁵ ਕਿਉਂ ਜੇ ਕਈ ਇੱਕ ਹੁਣ ਵੀ ਫਿਰ ਕੇ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਹਨ।¹⁶ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਓਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉੱਤੇ ਭਾਰ ਨਾ ਪਵੇ ਭਈ ਏਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਹਨ।

ਆਇਤਾਂ 11, 12. ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਸੂਚੀ ਵਿਚ “ਲਿਖੀ ਜਾਵੇ,” ਪੈਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿਚ “ਲਿਖਿਆ” ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜਿਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਹ ਉਮਰ ਹੈ: ਪਰ ਮੁਟਿਆਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭੇ ਰੱਖ। ਸ਼ਬਦ “ਮੁਟਿਆਰ” ਵਿਚ ਉਨਿੱਜਾ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 5:9), ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੈਲੁਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਣ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਸਨ (5:14)।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੂਚੀ ਵਿਚ “ਲਿਖੀ ਜਾਣ” ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਜੇਕਰ ਵਿਧਵਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ ਜੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਵੀ ਉਸ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਦੂਸਰੀ ਸਦੀ ਦੇ ਅੱਧ ਜਾਂ ਤੀਸਰੀ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ, ਸਭਾ ਵੱਲੋਂ “ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੁਕਮ” ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਟੈਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ: ਸੂਚੀ ਵਿਚ “ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿਚ, ਬੀਮਾਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ, ਯਤੀਮਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਿਚ, ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਪਏ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰ, ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਇਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਮਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ”³⁶ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਿਚ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਅਫ਼ਸੂਸ ਵਿਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ “ਕਲੀਸੀਆ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ” ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਕੰਮ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ।

ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ “ਅਹਿਦ” (ਇੱਕ ਸਹੁੰ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ) ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਪਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਫਸ ਜਾਂਦੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:32, 33)। ਸ਼ਬਦ “ਨਿਹਚਾ” *ἠσθη* (*ਪਿਸਟਿਸ*, “ਵਿਸ਼ਵਾਸ”) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਵਾਕ ਵਿਚ “ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ”³⁷ ਨੂੰ, “ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਹਚਾ”³⁸ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ

ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਵਿਧਵਾ ਨੇ, ਅਸਥਾਈ ਜੋਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਅਜਿਹੀ ਇੱਕ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਲਈ ਹੋਵੇ – ਪਰ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਯੋਗ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖੇਦ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ। MSG ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ: “ਉਹ ਉੱਨੀਂ ਜਲਦੀ ਉਸ [ਸੂਚੀ] ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਉਹ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਗੀਆਂ।”

ਇਸ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਇਹ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ: “ਪਰ ਮੁਟਿਆਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਂਭੇ ਰੱਖ।”³⁹ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਣ ਦਿੱਤੇ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂ ਓਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਮਨਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਪੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। “ਕਾਮਨਾਂ ਦੇ ਵੱਸ” καταστρηνιάω (*ਕਾਟਾਸਟ੍ਰੈਨਿਆਓ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ “ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਰੀਰਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।”⁴⁰ ਇਹ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਇੱਛਾਵਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੁਟਿਆਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਟਿਆਰ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮੁਟਿਆਰ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ (ਵੇਖੋ 5:14), ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਾਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਸਹੁੰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੈਟਿੰਗ ਦਾ ਕਠੋਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। “ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ” ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, “ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ [ਖਾਧੀ ਸਹੁੰ] ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ [ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ]।”

ਜਦੋਂ “ਲਿਖੀ ਗਈਆਂ” ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇਸ਼ਾਂ ਠਹਿਰਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਹਚਾ ਤਿਆਗ ਬੈਠੀਆਂ [ਸਨ]। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੀਏ, ਕਿ ਉਹੀ ਕਰੀਏ ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ,⁴¹ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠੋਰ ਜਾਪ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ “ਦੇਸ਼ਾਂ” (κρίμα, *ਕਰੀਮਾ*, “ਨਿਆਂ”) ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਸਵੈ-ਨਿਆਂ (ਇੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਜ਼ਮੀਰ), ਕਲੀਸੀਆਈ ਨਿਆਂ (ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਨਾਅ ਵਾਲਾ ਸੰਬੰਧ), ਅਤੇ ਰੱਬੀ ਨਿਆਂ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸਹਿਮਤੀ) ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। “ਤੇਰੇ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖ ਕੇ ਨਾ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ, ਨਾ ਹੀ ਸੁੱਖਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ” (ਉਪਦੇਸ਼ਕ 5:5; NIV)।

ਆਇਤ 13. ਮੁਟਿਆਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ “ਲਿਖੀ ਗਈ” ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਨਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਧਵਾਵਾਂ, ਆਤਮ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਆਪਣੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ⁴² ਦਾ ਦੁਰਪਯੋਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਨਾਲੇ ਓਹ ਘਰ ਘਰ ਫਿਰ ਕੇ ਆਲਸਣਾਂ ਬਣਨਾਂ ਸਿੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। “ਘਰ ਘਰ ਫਿਰ [ਨਾ]” ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਲਸੀਪਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਜਦੋਂ “ਘਰ ਘਰ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਹਨ” (KJV)।

ਜੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੈ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ

ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੁਰਪਯੋਗ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਪੋਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਚਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ “ਘਰ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨਾ” ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਦਿਆਂ ਮਨਪਸੰਦ ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ “ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਸ਼ਤਾਨ ਦਾ ਕਾਰਖਾਨਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।”

ਪੋਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨਿਰੀਆਂ ਆਲਸਣਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬੁੜ ਬੁੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਾਇਆਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਤ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜੇਗ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਂਝੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਿ ਪੋਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਧਵਾਵਾਂ “ਬੁੜ ਬੁੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ” ਸਨ। ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਬੁੜ ਬੁੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ” (φλυαρος ਤੋਂ, ਫਲੁਓਰੋਸ, ਸਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, “ਬੁੜ ਬੁੜਾਉਣਾ”) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਿਆ φλώω (ਫਲੁਓ, “ਬੁੜ ਬੁੜ ਕਰਨਾ”)⁴³ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਬੁੜ ਬੁੜ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਉਹ ਸੱਚ ਹੋ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਹੋ ਇਕਮਾਤਰ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਅਜੇਗ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਮੂਲ ਸ਼ਬਦ ὄλι (ਓਲੀ) ਹੈ, ਜੋ “ਜ਼ਰੂਰੀ” ਜਾਂ “ਢੁੱਕਵੇਂ”⁴⁴ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੋਲੁਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਪਰਾਇਆਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਤ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ” ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਤ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ περίεργος (ਪੀਰੀਅਰੋਸ) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ” “ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ”⁴⁵ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਪੁਰਾਤਨ ਯੂਨਾਨੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਨੇ ਇੱਕ ਲੱਤ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ: “ਇੱਕ ਲੱਤ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਆਲੂਤਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੁਸ਼ਲ ਸਹਾਇਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।”⁴⁶

ਆਇਤ 14. ਜੇਕਰ ਮੁਟਿਆਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ “ਲਿਖਿਆ” ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸੀ? ਇੱਥੇ ਪੋਲੁਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ: **ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੁਟਿਆਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ⁴⁷ ਵਿਆਹ ਕਰਨ, ਧੀਆਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਜਣਨ, ਗ੍ਰਿਸਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ** (ਵੇਖੋ ਤੀਤੁਸ 2:4, 5)।⁴⁸ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਲੜੀ ਦੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰੇਗੀ: ਜਵਾਨ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ;⁴⁹ ਅਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਗੱਪਸ਼ਪ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲੱਤ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉਹ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਗ੍ਰਿਸਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ” (οἰκοδομησάτω, ਓਈਕੋਡਿਸਪੋਟੋਓ) ਇੱਕ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਗ੍ਰਿਸਤ” (οἶκος, ਓਈਕੋਸ) ਅਤੇ “ਸ਼ਾਸਨ” (δοσποτέω, ਡੈਸਪੋਟੋਓ)⁵⁰ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। “ਗ੍ਰਿਸਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ” ਦੀ ਬਜਾਇ ASV ਵਿਚ “ਘਰ ਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ” ਹੈ। ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ (ਤੀਤੁਸ 2:5; ਵੇਖੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:22), ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਕਹਾਉਤਾਂ 31:10-31)। ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਪਤੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਬਹੁਤ

ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ *ਓਈਕੋਡਿਸਪੋਟੋਓ* ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਇਸਤਰੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਰਨ ਡਬਲਿਯੂ. ਵਾਈਸਬੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਘਰ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਤਨੀ ਜੋ ਐਸੋ-ਆਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣ ਦੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਲਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਪੈਸਾ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਗੁਆਓ ਜੇ ਪੈਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।⁵¹

ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ **ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦੇ** [ਵੇ]। “ਵਿਰੋਧੀ” ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।⁵² (ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਣੇ ਦੁਆਰਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਕਲਪਣਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, “ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਥਿੰਕਸ ਨੂੰ ਵੇਖੋ-ਉਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ-ਉਹ ਮੇਰੇ-ਤੋਂ ਬੇਹਤਰ ਹੈ! ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੁੜ ਬੁੜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲੱਤ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲੀ! ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ!”) ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਮੌਕਾ” (ὄφортμή, *ਓਫਰਮੇ*) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ “ਜੰਗ ਵਿਚ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਆਧਾਰ”⁵³ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਜੋ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ “ਯੁੱਧ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਆਧਾਰ” ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

ਆਇਤ 15. ਇਹ ਆਇਤ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਲ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤੋੜਣ ਵਾਲੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹਨ: **ਕਿਉਂ ਜੇ ਕਈ ਇੱਕ ਹੁਣ ਵੀ ਫਿਰ ਕੇ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਹਨ।** ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਟਿਆਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਕਠੋਰ ਭਾਸ਼ਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਖਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਵੇਸਵਾਵਾਂ ਬਣ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕੁਝ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗ਼ੈਰ-ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ “ਮੂਰਖ ਇਸਤਰੀਆਂ” ਹਨ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:6, 7 (KJV) ਜੋ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਕਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਪ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਤਾਨ ਵੱਲ ਮੁੜਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ।

ਆਇਤ 16. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ – ਨਾ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ – ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ: **ਜੇ ਕਿਸੇ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਇਸਤਰੀ⁵⁴ ਦੇ ਘਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਓਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਉੱਤੇ ਭਾਰ ਨਾ ਪਵੇ**

ਭਈ ਏਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਹਨ।

5:4 ਦੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਬੱਚੇ” ਅਤੇ “ਪੋਤੀਆਂ ਪੋਤੇ” ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਸ਼ਾਇਦ 5:16 ਵਿਚ ਪੋਲੁਸ ਨੇ 5:14⁵⁵ ਵਿਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਆਇਤ 4 ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦਾਦੀ ਦਾਦੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ। ਆਇਤ 16 ਵਿਚ, “ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ” (REB) ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ – ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚ ਸਮਾਂ, ਪੈਸਾ, ਅਤੇ ਮੇਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੋਵੇ। MSG ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਠੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਤ 16 ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: “ਉਹ [ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਣ] ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ [ਸੱਚ ਮੁੱਚ] ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।”

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਅਧਿਆਇ 5)

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, “ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਖਬਰ ਹੈ।” ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹੜੀ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੁੰਦਾ, “ਚੰਗੀ ਖਬਰ,” ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, “ਚੰਗੀ ਖਬਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ! ਲੋਕ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਣਗੇ!” ਜੇ ਉਹ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ, “ਬੁਰੀ ਖਬਰ,” ਤਾਂ ਮੈਂ ਕ੍ਰੋਧੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। “ਬੁਰੀ ਖਬਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ! ਲੋਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ!” ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਮਰਜ਼ੀ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਬਹੁਮੁੱਲੀਆਂ ਹਨ (5:3-10)

ਅਸੀਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: ਅਨਾਥ, ਬੇਘਰ, ਇਕੱਲੇ ਮਾਂ ਜਾਂ ਪਿਓ, ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ। ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਸਾਡੀ ਅਧਿਐਨ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ 3 ਤੋਂ 10 ਤੱਕ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚੋਂ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਾਠ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਬਹੁਮੁੱਲੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਹਾਰ

ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸਨ। ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੱਭਿਆਚਾਰਾਂ ਵਿਚ, ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਸੀ (ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 10:18; ਜ਼ਬੂਰਾਂ 68:5)। ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬੁਰੇ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਭੜਕਦਾ ਹੈ (ਕੂਚ 22:22-24)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਾਢੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਫਸਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ (ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 14:28, 29; 24:19-22; 26:12, 13)।

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ (ਲੂਕਾ 7:11-15; 18:1-8; 21:1-4)। ਉਸ ਦਾ ਧਰਮੀ ਗੁੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਭੜਕਿਆ ਜੇ “ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚੱਟ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ” (ਮਰਕੁਸ 12:38-40)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਮੁੱਢਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ 6:1-6)। ਇਹ “ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਭਗਤੀ” ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 1:27)। “ਆਖਿਰਕਾਰ ਅੱਜ ਚਾਰ ਪਤਨੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਤਿੰਨ ਵਿਧਵਾ ਹਨ।”⁵⁶ ਇਹ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਕੀਮਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ (5:3-7)

ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ” ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਇਹ “ਕਿਰਪਾ” ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚੁਣੌਤੀਪੂਰਣ ਕੰਮ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।” ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਆਲਸਪੁਣੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3:10-12)। ਇਸ ਭੇਦ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਅਕਸਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ; ਪਰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਡੇ ਸਭਨਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਤੋਂ ਲਿਖਵਾਇਆ, “ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਭਗਤੀ ਇਹ ਹੈ ਭਈ ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਿਪਤਾ ਦੇ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁੱਧ ਲੈਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਗਤ ਤੋਂ ਨਿਰਕਲੰਕ ਰੱਖਣਾ” (ਯਾਕੂਬ 1:27)। ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸ਼ੁੱਧ ਲੈਣੀ” (*ἐπισκεπτομαι*, ਅਪੀਸਕੈਪਟੋਮਾਈ) ਦਾ ਅਰਥ “ਸ਼ੁੱਧ ਲੈਣ ਅਤੇ ਗੱਪਸ਼ਪ ਮਾਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜਾਣਾ” ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ “ਨਿਗਾਹਬਾਨ” (*ἐπισκοπος*, ਏਪੀਸਕੋਪੋਸ, “ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ,” “ਪਰਵਾਹ ਕਰਨੀ”)⁵⁷ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ। ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹਨ; ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹਨ।

ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਸਿਰਫ ਵਿੱਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ (5:3-7)

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਸਿਰਫ ਵਿੱਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਰ ਮਸਲੇ ਦਾ ਹੱਲ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਲੋੜ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਵੈ-ਮੁੱਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਦੇ ਲਈ 5:3 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜੀਏ: “ਵਿਧਵਾਵਾਂ ... ਆਦਰ ਕਰੀਂ।” ਸਾਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਆਦਰ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ” ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨੀ।

ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਇਹ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 1 ਤਿਮੋਥਿਊਸ 5 ਵਿਚ “ਲਿਖੀ ਗਈ” ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ – ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ। ਸਾਡੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲੋੜ ਇੱਕ ਡੀਕਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ⁵⁸ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਤਬਿਥਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 9:36, 39)। ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਸੀਹੀ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨਵ ਜੰਨਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਛੋਟੇ ਕੰਬਲ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਟੋਪੀਆਂ ਬੁਣੀਆਂ। ਤੀਤੁਸ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਨ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ (ਤੀਤੁਸ 2:3-5)। ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਵਰਲਡ ਬਾਈਬਲ ਸਕੂਲ ਵਰਗੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸੇਵਕਾਈਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਇਹ ਦੋਹਰੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ – ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਰੇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ (5:16)

ਪੋਲੁਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੱਚਾਈ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇ (5:16), ਵਿਧਵਾ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ (5:4)। “ਆਪਣੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰ” ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:2; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 15:3-9)।

ਸ਼ਾਇਦ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਨਤਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਰਨਾਂ ਉੱਤੇ – ਕਲੀਸੀਆ ਉੱਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਅਕਸਰ ਸੁਣੀਦੀ ਹੈ: “ਉਹ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ?” ਜਦੋਂ ਦੂਸਰੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬਰਕਤ ਹੈ; ਪਰ ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਹ

ਕਦੀ ਵੀ ਨਾ ਭੁੱਲੀਏ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਿਆਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਚੁੱਕਣੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿ ਗਏ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਨਸਾਂ ਨੂੰ ਥਕਾਉਣ ਅਤੇ ਦਿਲ ਤੋੜਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਿਰੰਤਰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਸਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ – ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ।

ਹਰੇਕ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਵੇ (ਕਹਾਉਤਾਂ 22:6)। ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੀਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰੀਏ। ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਦੀ-ਦਾਦੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾਦੀ-ਪੜ੍ਹਦਾਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਰ, *ਏ ਗਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲਿਟਰੇਚਰ*, ਤੀਜਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਸੇਪ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ. ਫਰੈਡਰਿਕ ਵਿਲੀਅਮ ਡੈਕਰ (ਸਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਸਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈਸ, 2000), 377; ਡਬਲਿਊ. ਈ. ਵਾਇਨ, ਮੈਰਿਲ ਐਂਡ. ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਵਾਇਟ, ਜੂਨੀਅਰ, *ਵਾਇਨਸ ਕੰਪਲੀਟ ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਓਲਡ ਐਂਡ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ* (ਨੈਸ਼ਵਿਲ: ਥੋਮਸ ਨੈਲਸਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1985), 510. ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ “ਝਿੜਕਣਾ” ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਰ 5:20 ਵਿਚ “ਝਿੜਕਣਾ” ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸ਼ਬਦ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ²1:3; 2:1 ਵਿਚ ਪੈਰਾਕਲੇਓਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਤਰੀਦਾ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ³ਬਾਉਰ, 1084. ⁴ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 715. ⁵ਕਿਰਿਆ *ਟਿਮਾਓ* ਨਾਂਵ *τιμῆ* (*ਟਾਇਮ*) ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ 1:17 ਵਿਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਦਰ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ⁶ਬਾਉਰ, 1004-5. ⁷*ਟਾਇਮ* ਅਤੇ *ਟਿਮਾਓ* ਵਿਚਰਮੇਸ਼ਾ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਾਸਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ “ਆਦਰ” (*ਟਾਇਮ*) (6:1) ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ, 5:3 ਵਿਚ, *ਟਿਮਾਓ* ਵਿਚ ਇਸ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ⁸“ਪੋਤਰੇ ਦੇਹਤਰੇ” *ἐκγονος* (*ਏਕਗਨੋਸ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ “ਵੰਸ਼” ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ “ਪੋਤਰਿਆਂ ਦੇਹਤਰਿਆਂ” ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਬਾਉਰ, 300)। KJV ਵਿਚ “ਭਤੀਜਾ” ਹੈ, ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਉਪਯੋਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਲਤ ਹੈ। 1611 ਵਿਚ, “ਭਤੀਜੇ, ਪੋਤਰੇ ਦੇਹਤਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੇਖੀ ਵੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ (ਨਿਆਈਆਂ 12:14; 1 ਤਿਮੋਥਿਊਸ 5:4): ਹੁਣ ਇਹ ਭਰਾ ਜਾਂ ਭੈਣ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ” (ਜੈਕ ਪੀ. ਲੂਇਸ, *ਦ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਬਾਈਬਲ ਫਰੋਮ KJV ਤੋਂ NIV*, ਦੂਸਰੀ ਸੇਪ [ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਬੋਕਰ ਬੁੱਕ ਹਾਊਸ, 1991], 58)। ⁹ਤੀਤੁਸ 3:14 ਵਿਚ “ਸਿੱਖਣਾ” ਦੇ ਲਈ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ *μαθηάω* (*ਮਨਥਾਨੇ*) ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ¹⁰“ਮਾਪਿਆਂ” *παρόγονος* (*ਪ੍ਰੋਗਨੋਸ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਜੋ *παρό* (ਪ੍ਰੋ, “ਪਹਿਲਾਂ”) ਨੂੰ *γίνομαι* (*ਗਿਨੋਮਾਇ*, “ਹੋ ਜਾਣਾ” ਜਾਂ “ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ”) ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ “ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ” ਹੋਇਆ ਹੈ (ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 248)। ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ। (ਬਾਉਰ 867.)

¹¹ਬਾਉਰ, 413. ¹²ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 109. ¹³ਆਇਤ 2:1 ਵਿਚ “ਬੇਨਤੀਆਂ” (*δὲνῆσις* ਤੋਂ, *ਡੀਜਸ*) ਅਤੇ

“ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ” (προσευχή ਤੋਂ, ਪ੍ਰੋਸੈਸਿਸ) ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।¹⁴ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਵੇਸਵਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਕੁ “ਕੰਮਾਂ” ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੰਮ ਵੇਸਵਾ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਪਰ, ਇਸ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਦੇ ਲਈ ਜੀਉਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।¹⁵ ਬਾਉਰ, 936. ¹⁶ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 457-58. ¹⁷ਵੇਖੋ 4:11 ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ। ¹⁸ਦੂਸਰਾ ਖੰਡ ਵੀ (5:16) ਤੇ ਜੋਰ ਦੇ ਕੇ ਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ¹⁹ਕਦੀ ਕਦੀ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਇਤ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਧਾਤ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਵੱਡੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦਾਦੀ-ਦਾਦੇ ਦੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ।²⁰ ਵੇਖੋ 3:9.

²¹ਬਾਉਰ, 132-33. ²²ਵੇਖੋ ਕੂਚ 20:12; ਮੱਤੀ 15:4; 19:19; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:2. ²³ਜੌਨ ਪੀਟਰ ਲੈਂਜ, “ਤਿਮੋਥਿਉਸ,” *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆੱਨ ਦ ਹੋਲੀ ਸਕਰਿਪਚਰਸ: ਥੈਮੇਲੀਨੀਅਨਸ - ਹਿਬਰੂਸ*, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੋਧ ਫਿਲਿਪ ਸਾਫ਼ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਜੌਡੇਰਵਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, ਤਿਥੀ ਉਪਲੱਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ), 58. ²⁴ਯਾਕੂਬ 1:27 ਵਿਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ²⁵ਜੇ. ਡਬਲਿਊ. ਰੋਬਰਟਸ, *ਲੇਟਰਸ ਟੂ ਤਿਮੋਥੀ*, ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਆਰ. ਬੀ. ਸਵੀਟ ਕੰਪਨੀ, 1964), 57. ²⁶ਬਾਉਰ, 520. ²⁷ਕੁਝ ਲੋਕ “ਲਿਖੀ ਗਈ” ਸੂਚੀ ਦੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ “ਤੀਵੀਆਂ/ਪਤਨੀਆਂ” ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ (ਵੇਖੋ 3:11)। ²⁸ਜੌਨ. ਆਰ. ਡਬਲਿਊ. ਸਟੈਟ, *ਗਾਰਡ ਦਾ ਟਰੱਬ: ਦ ਮੈਸੇਜ ਆਫ਼ 1 ਤਿਮੋਥੀ ਆੱਡ ਟਾਈਟਸ*, ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਸਪੀਕਸ ਟ੍ਰਫ਼ (ਡਾਨਰਸ ਗਰੂਵਸ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਇੰਟਰਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1996), 132. ²⁹ਵਾਲਟਰ ਐੱਲ. ਲਾਇਫੇਲਡ, *1 ਆੱਡ 2 ਤਿਮੋਥੀ, ਟਾਈਟਸ*, ਦ NIV ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਜੌਡੇਰਵਨ, 1999), 175. ³⁰ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਇੱਕ ਐਲਡਰ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:2)।

³¹ਕਿਰਿਆ “ਨੇਕਨਾਮ ਹੋਵੇ” (μαρτυρέω, *ਮਾਰਤੁਰਿਓ*) 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:7 ਦੇ ਨਾਂਵ “ਨੇਕਨਾਮੀ” (μαρτυρία, *ਮਾਰਤੁਰਿਆ*) ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ³²ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ “ਬਾਲਕ” (τέκνον, ਟੈਕਨੋਨ) ਨੂੰ “ਪਾਲਣਾ” (τρέφω, ਟਰੈਫੇ) ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। (ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 100.) ³³ਬਾਉਰ, 995. ³⁴ਇੱਕ ਨਿਗਾਹਬਾਨ ਨੂੰ “ਪਰਾਹੁਣਚਾਰਾ” (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:2) ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ³⁵ਕੁਝ ਲੋਕ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:10 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਰ-ਯੋਠਾ ਅੱਜ ਵੀ ਅਰਾਧਨਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ, 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:10 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਕ ਅਰਾਧਨਾ ਸਭਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ³⁶ਸਟੈਟ, 132-33. ³⁷ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 222. ³⁸ਬਾਉਰ, 818. ਆਇਤ 12 ਵਿਚ, ਇਸ ਨੂੰ “ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਹਚਾ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। “ਪਹਿਲੀ” *πρωτος* (ਪ੍ਰੋਟੋਸ, “ਪਹਿਲੀ”) ਤੋਂ ਹੈ। (ਬਾਉਰ, 892-93; ਵੇਖੋ KJV.) ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਉਸ “ਨਿਹਚਾ” ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਸਨ ਜੋ ਗ਼ੈਰ-ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:39)। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਵਚਨ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ “ਨਿਹਚਾ” ਕਰਨਾ “ਮਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਆਮ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ” (ਲਾਇਫੇਲਡ, 183)। ³⁹“ਲਾਭੇ ਰੱਖੋ” *παραίεομαι* (ਪੈਰਾਰਾਈਟੇਮਾਈ) ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਰੱਦਣਾ” (ਵੇਖੋ ਤੀਤੁਸ 3:10)। ⁴⁰ਬਾਉਰ, 528.

⁴¹ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਹੁੰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਲਈ, ਵੇਖੋ ਗਿਣਤੀ 30:2; ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 23:23 (ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ ਮੱਤੀ 5:33-37.) ⁴²ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਲਪਨਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ⁴³ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 619. ⁴⁴ਬਾਉਰ, 213-14. ⁴⁵ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 800. ⁴⁶ਬੀਓਫਰਾਸਟਸ ਦ *ਕਰੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਬੀਓਫਰਾਸਟਸ* 14. (ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦ “ਪਰਾਇਆਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਤ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।) ⁴⁷ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਮੁਟਿਆਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸੇ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ 5:2 ਵਿਚ “ਮੁਟਿਆਰਾਂ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (KJV 5:14 ਵਿਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ), ਪਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ “ਜਵਾਨ ਵਿਧਵਾਵਾਂ” ਸਨ। ⁴⁸ਇਹ ਸਧਾਰਣ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਲਾਹ“ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਵਿਕਸਿਤ ਕ੍ਰਮਾਂ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ” (ਡੋਨਾਲਡ ਗੁਬਰੀ, ਦ *ਪਾਸਟਰਲ ਅਪਿਸਲਸ*, ਸੋਧਿਆ ਸੰਸਕਰਣ, ਦੀ ਟਿੱਡਲ ਨਿਊ

ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀਜ਼ [ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1990], 116)।
⁴⁹ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਟਿਆਰ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕੀ ਹੈ ਜੋ, ਕਈ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਰ ਸਕੀਆਂ? ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਿਯਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਅਪਵਾਦ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੁਟਿਆਰ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਵਿਧਵਾਵਾਂ “ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ” ਸਨ, ਤਾਂ ਯਕੀਨਨ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ⁵⁰ਸੰਬੰਧਤ ਨਾਂਵ ਰੂਪ ὁδοῦργα (ਡਿਸਪੋਟਸ, “ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ”) ਹੈ, ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ “ਪ੍ਰਭੂ” ਜਾਂ “ਮਾਲਕ” ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। (ਬਾਉਰ, 220.) 6:1 ਵਿਚ, ਡਿਸਪੋਟਸ ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਮਾਲਕਾਂ” ਹੈ।

⁵¹ਵਾਰਨ ਡਬਲਿਊ. ਵਾਇਸਬੇ, *ਦ ਬਾਈਬਲ ਐਕਸਪੋਜੀਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟਰੀ: ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਜਿਲਦ 2 (ਵਹੀਟਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਵਿਕਟਰ ਬੁਕਸ, 1989), 230-31. ⁵²ਕਿਉਂਕਿ “ਵਿਰੋਧੀ” ਇਕਵਚਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ: ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ (ਵੇਖੋ 5:15)। ⁵³ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 440. ⁵⁴ਆਇਤ 16 ਵਿਚ, KJV ਵਿਚ “ਪੁਰਖ ਜਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ” ਹੈ, ਪਰ ਲਿਖਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਿਰਫ “ਇਸਤਰੀ” ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖੋ ਬਰੂਸ ਐਮ. ਮੈਟਜ਼ਰ, *ਏ ਟੈਕਚੁਅਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆੱਨ ਦ ਗ੍ਰੀਕ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਦੂਸਰੀ ਸੋਧ (ਸਟੂਟਗਾਰਟ, ਜਰਮਨੀ: ਜਰਮਨ ਬਾਈਬਲ ਸੋਸਾਇਟੀ, 1994), 574-75. ⁵⁵ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਇਤ 16 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਤਰੀਆਂ ਤੇ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ⁵⁶ਬਰੂਸ ਬੀ. ਬਰਟਨ, ਡੇਵਿਡ ਆਰ. ਵੀਰਮੈਨ, ਅਤੇ ਨੀਲ ਵਿਲਸਨ, *1 ਤਿਮੋਥੀ, 2 ਤਿਮੋਥੀ, ਤੀਤੁਸ*, ਲਾਇਫ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਵੀਹਟਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਟਿੰਡਲ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1993), 103. ⁵⁷ਬਾਉਰ, 378; ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 662. ⁵⁸ਕਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਤੀਸਰੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਸੰਬੰਧੀ “ਹੁਕਮ” ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵੇਖੋ (ਵੇਖੋ 1 ਤਿਮੋਥੀ 5:11 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ)।